

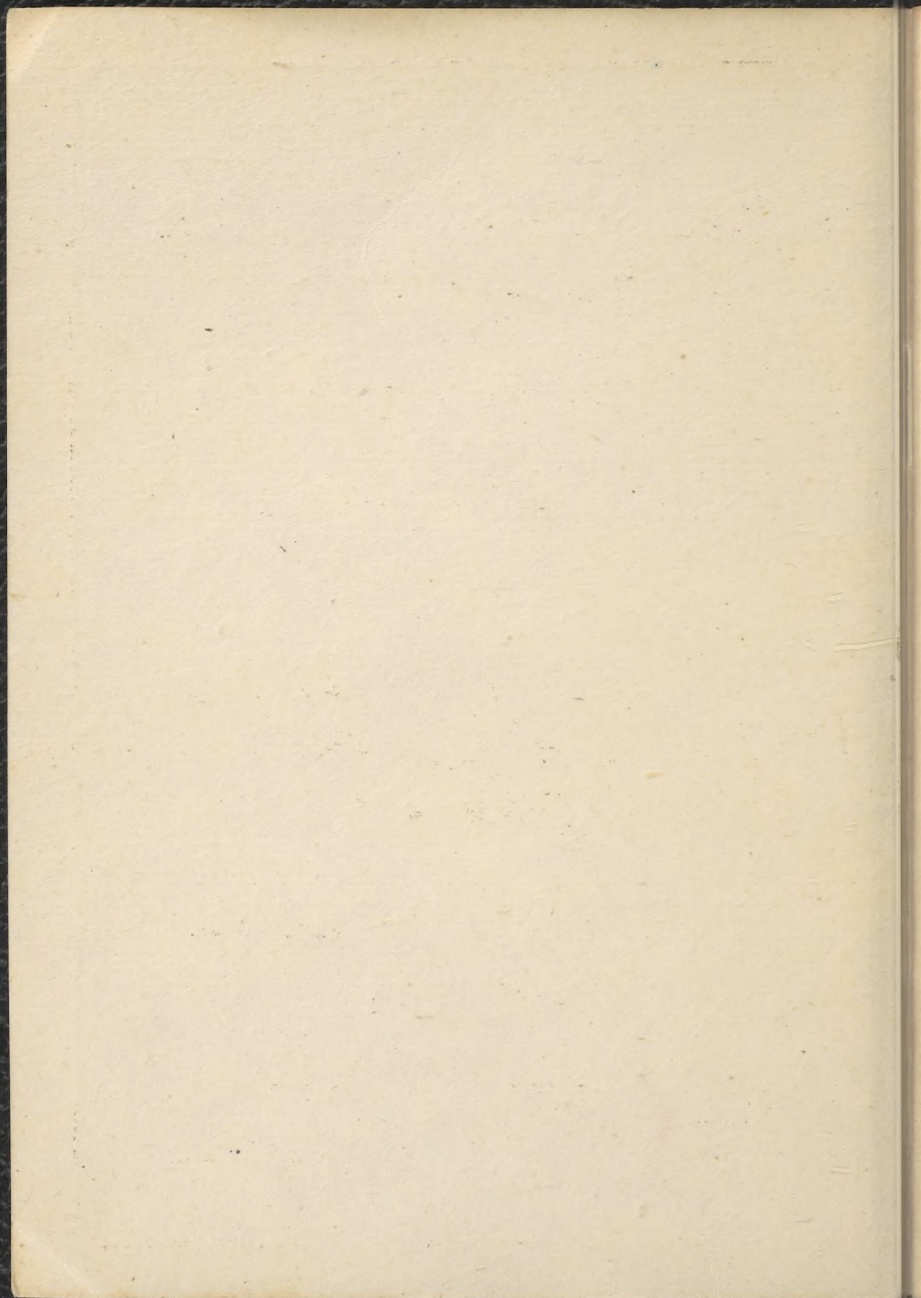
T. 578.952

A

O
KRZEWIENIU DZIEŁA
OSOBIŚTEGO
POŚWIĘCENIA SIĘ



NAJŚWIĘTSZEMU
SERCU
JEZUSOWEMU



O KRZEWIENIU DZIEŁA OSOBISTEGO POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚW. SERCU JEZUSOWEMU

Wydął Generalny Sekretariat Dzieła
osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu
przy Kolegiacie św. Anny w Krakowie

KRAKÓW 1948

L. 8670.

NIHIL OBSTAT.



† CARD. SAPIEHA

Cracoviae, die 27 Decembris 1947.



I. 578.952

EGZ. ARCHIWALNY

29, XII. 1947. M-31999

WYKONAŁA Drukarnia Przemysłowa w Krakowie

1948 eo 654 / 2

*„Najśw. Serce Jezusa,
przyjdź Królestwo Twoje!”*

WSTĘP.

Praktyka „osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu” znalazła, Bogu dzięki, bardzo przychylne przyjęcie, zarówno w naszym Najczcigodniejszym Episkopacie jak i u wiernych. Jej podstawowe znaczenie w kultcie Serca Jezusowego jest widoczne. Jako przygotowanie do poświęcenia się rodzin temuż Sercu Bożemu oraz do uroczystej Jego Intronizacji w całym narodzie jest wprost konieczne. Można tedy uważać, że Opatrzność Boża przeznaczyła tę praktykę na szerokie zastosowanie i upowszechnienie.

Dotychczas jednak idea osobistego poświęcenia się Sercu Jezusowemu nigdzie nie była ujęta w jakieś ramy organizacyjne, które by ułatwiały jej szerzenie, pielęgnowanie i pogłębianie. By temu zaradzić i by tę praktykę oprzeć na mocnej podstawie, nadać jej trwałość i pomnożyć owocność, JEm. Książe Kardynał Dr Adam Sapieha, aprobując obroną dla niej nazwę „Dzieła“, przeprowadził dnia 17 kwietnia 1946 r. jego kanoniczną erekcję pod nazwą w języku łacińskim: „Pia unio consecrationis personalis Sacratissimo Cordi Jesu“ i zatwierdził Statut tego Dzieła dnia 27 maja 1946 r. Jak to Dzieło pojmować, jak je zapoczątkowywać i nadać mu właściwy bieg, by osiągnęło cele powzięte przez Najmiłościwsze Serce naszego Zbawcy, oto zadanie niniejszej broszurki.

I. O Sekretariatach Dzieła.

Według Statutu na czele Dzieła stoją Sekretariaty: g e n e r a l n y, d i e c e z j a l n e i p a r a f i a l n e. Sekretariat przy Kolegiacie św. Anny, jako macierzysty, przybrał sobie miano Sekretariatu „generalnego“, a jednocześnie — w stosunku do archidiecezji krakowskiej — jest „archidiecezjalnym“. Na czele stoi Generalny Moderator Dzieła, zamianowany przez JEm. Księcia Kardynała Sapięę i Generalny Sekretarz Dzieła. Erekcja Sekretariatów w innych diecezjach zależy od poszczególnych XX. Biskupów-Ordynariuszów. W myśl Statutu diecezjalne Sekretariaty Dzieła, jak i Generalny, mają się składać z 12 członków, parafialne — z sześciu. Pierwszy z nich kierujący Dzielęm nosi nazwę „Sekretarza“; drugi jest jego zastępcą, trzeci skarbnikiem, inni — członkami Sekretariatu. Na mocy Prawa Kanonicznego¹ w skład Sekretariatu diecezjalnego wchodzi również Ks. Moderator diecezjalny mianowany przez Biskupa-Ordynariusza, a do Sekretariatu parafialnego — każdorazowy Proboszcz, względnie jego zastępcą, jako parafialny Moderator Dzieła.

Celem Sekretariatów jest: najpierw i głównie zdobycie wszystkich m ę ż c z y z n danej parafii czy diecezji dla idei osobistego poświęcenia się Sercu Jezusowemu, a następnie niewiast oraz młodzieży; po wtóre przygotowanie na tymże terytorium r o d z i n do ich poświęcenia się Sercu Jezusowemu i po trzecie p r z y g o t o w a n i e się tą drogą do uroczystej Intronizacji Serca Jezusowego w narodzie jako całości. Do tego celu Sekretariaty zmierzają głównie przez następujące środki:

1. Can. 698.

1) przez pierwszo-piątkowe Msze św. według intencji Dzieła; 2) przez tzw. „miesięczne konferencje Dzieła“; 3) przez gorliwe apostołstwo: informowanie, objaśnianie i zachęcanie, bądź jednostek, bądź całych zespołów osób z otoczenia, by dokonały osobistego poświęcenia się w najbliższy pierwszy piątek miesiąca, oraz 4) przez rozszerzanie wydawnictw Dzieła: sprzedaż, wypożyczanie, zalecanie ich bibliotekom itp.

Bardzo jest rzeczą pożądaną, by wszędzie tworzono takie Sekretariaty Dzieła, gdyż idea osobistego poświęcenia się Sercu Jezusowemu jest obecnie nie tylko najaktualniejszą, lecz zarazem konieczną, gdy chodzi o wewnętrzne odrodzenie się całego narodu.

II. O sposobie zapoczątkowania Dzieła.

Najlepiej jest zapoczątkować Dzieło podczas misyj lub rekolekcji na tle „osobistego poświęcenia się“ Sercu Jezusowemu albo przynajmniej na tle nabożeństwa do Serca Bożego w ogóle. Z całą jednak łatwością k a ż d y k a p ł a n m o ż e na podstawie wydawnictw Sekretariatu pouczyć wiernych, co to jest osobiste poświęcenie się i jak się poświęcić. W takim wypadku wskazanym jest wygłosić o tym Dziele **od razu kilka nauk** w niedzielę lub święto przed pierwszym piątkiem miesiąca, względnie w szeregu dni lub niedziel przed tym i zachęcić wiernych do licznego przybywania od-tąd do kościoła we wszystkie pierwsze piątki miesiąca rozpoczynając już od najbliższego. Ważną jest rzeczą, by w dni nauk o osobistym poświęceniu się, podobnie jak i w pierwszy piątek miesiąca, był urządzany — pięknie i estetycznie — **stolik z wydawnictwami Dzieła**, by wierni nie tylko ze słuchania, lecz także z czytania mogli bardziej przejąć się ideą Dzieła.

W związku z tym, jak i z pierwszo-piątkową Komunią św. może będzie wskazanym ogłosić, zwłaszcza w liczniejszych parafiach, spowiedź w następującym ustalonym porządku: w poniedziałek dla dzieci, we wtorek dla panien, w środę dla mężatek, we czwartek dla młodzieży męskiej i mężczyzn, gdyż w pierwszy piątek miesiąca wszyscy na raz nie zdołaliby się wyspowiadać. Tą drogą m. in. wpływałoby się na wiernych, by czuwali nad sobą bodaj parę dni, aby już bez spowiedzi, wspólnie i uroczyście w tak licznych i ważnych intencjach mogli przyjąć Komunię św. w pierwszy piątek miesiąca.

Osobno np. po sumie lub po niesporach było by wskazanym wytłumaczyć wiernym, którzy osobiście poświęca się Sercu Jezusowemu, konieczność włożenia do puszek kartki pod nazwą: „**Dowód osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu**“. Tego wpisania się wymaga Prawo Kanoniczne². Po wtóre, „Dowody“ te potrzebne są dla statystyki. Po trzecie, zawsze wpisują się osoby, jeśli przystępują do jakiego bractwa lub stowarzyszenia, co również ma miejsce przy poświęcaniu się rodzin Sercu Jezusowemu, gdyż i wtedy posyła się do XX. Jezuitów większe karty z podpisanymi członków rodziny, z datą i adresem. Również trzeba wiernym wyjaśnić, jak mają być wypełnione wskazane na „Dowodach“ rubryki i zaznaczyć, że nie mogą tych kartek składać dzieci, jeśli nie przystąpiły jeszcze do pierwszej Komunii św.; że nie można ich składać za kogoś, chyba za czyjąś wiedzą, wyraźną zgodą i zapewnieniem, że faktycznie się poświęcił lub poświęci w podanym na „Dowodzie“ terminie; że kartki te składa się jednorazowo; że parafię, diecezję i adres należy podać z miejsca stałego (lub jakby stałego) zamieszkania, choćby „Dowód“ miał być złożony nie we własnym parafialnym kościele; wreszcie, że każdą rubrykę wypełnić trzeba należycie i czytelnie³.

2. Can. 694.

3. Może ktoś inny wpisywać to ładnym pismem.

Wielce zachęcającym momentem do osobistego poświęcenia się jest wpisywanie na „Dowodzie” „**Osobistej intencji**” poświęcenia się do uwzględnienia podczas Mszy św. pierwszo-piątkowych“. Dzieło osobistego poświęcenia się jest niezwykle szerokie w swym założeniu, gdyż Pan Jezus podając je ludziom powziął wiele intencji. Jedne z nich są „powszechne“, gdyż obejmują wszystkie dusze na świecie⁴; drugie „ojczyste“, ponieważ dotyczą własnego narodu ojczystego (np. Pan Jezus objawił św. Małgorzacie Marii o planach Swego Serca w stosunku do Francji i innych narodów), a trzecie są „osobiste“ intencje, czyli prywatne tych, co osobiście poświęcają się Sercu Jezusowemu. To Serce Boże jest tak nieskończenie dobre, że Samo pragnie, by dusze z osobna Jemu się poświęcając wzbudzały również intencje własne, choćby najliczniejsze (oby tylko najwznioślejsze)!

Jakby w nagrodę za ten piękny, poważny i cenny w Jego oczach akt Chrystus Pan Sam pragnąłby obdarzyć każdą duszę właśnie tą łaską lub tym dobrodziejstwem, o jakiej jej najwięcej może tu chodzić na ziemi. Otóż te intencje prywatne wpisuje się na „Dowodach“ osobistego poświęcania się. Np.: umiłowanie Boga, szczęśliwą śmierć, spełnienie woli Bożej na ziemi itp. Albo: znalezienie posady, uzyskanie zdrowia, powrót ojca z niewoli itp. Również w tych intencjach kapłani modlą się w czasie pierwszo-piątkowych Mszy św. odprawianych według intencji Dzieła. Jest to duża korzyść duchowa dla dusz osobiście poświęconych Najśw. Sercu Jezusowemu⁵. Te intencje prywatne można w myśli zmieniać, mimo że na „Dowodach“ zostaną pierwotne.

Dla ułatwienia wiernym złożenia „Dowodów“ umieszcza się w kościele — o ile można przy ołtarzu Serca Jezusowego — **puszkę** zapieczętowaną z napisem: „Złóż tu Do-

4. Zob. brosz. pt.: *Osobiste poświęcenie się Najśw. Sercu Jezusowemu*, str. 24-26.

5. Zob. brosz. pt.: *Intencje Dzieła osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu*, gdzie one obszerniej są omówione.

wód osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu“⁶. Tym, którzy złożą „Dowody osobistego poświęcenia się“ będą później wydane „Karty wpisowe“ zawarte w broszurkach pt.: *Trwajcież w Mojej miłości* z pieczęcią i podpisami Ks. Moderadora i Sekretarza Dzieła.

III. O tematach przemówień o Dziele.

Tematy nauk można oprzeć najpierw na broszurze pt.: *Osobiste poświęcenie się Najśw. Sercu Jezusowemu*. Wypadnie ich mniej więcej dwanaście: 1) „Co gubi ludzkość dzisiaj i co ją zdoła podźwignąć“, str. 3—12. 2) „Historia osobistego poświęcenia się“ str. 13—18. 3) „Istota tej praktyki“ w rozwinięciu, str. 18—20. 4) „Akt osobistego poświęcenia się“ z komentarzem i „Zamierzenia Serca Bożego w zachęcaniu nas do tej praktyki“⁷, str. 20—26. 5) „Zasadnicze obowiązki“ osobiście poświęconych Sercu Jezusowemu, z dodaniem paru słów, że istnieją nadto „osobne zlecenia dla dusz zakonnych“ i dla kapłanów, str. 26—31. 6) „Obietnice Serca Jezusowego związane z tą praktyką“, str. 31—37. Tych sześciu nauk, których wierni słuchają zwykle z dużym zajęciem, wystarcza celem zorientowania ich w tej pobożnej praktyce i przygotowania do aktu ich osobistego poświęcenia się.

Uwaga. „O sposobie osobistego poświęcenia się“ str. 37 i nast. należałoby przypominać wiernym przy każdej nauce⁸.

W dalszym ciągu, zwłaszcza w pierwsze piątki miesiąca, tematy mogą być następujące: 7) „Zalety i zadania“ osobistego poświęcenia się, str. 38—43. 8) „Pobudki skłaniające“ do tego aktu, str. 43—50. 9) „Ta praktyka nie jest przywilejem tylko pobożnych“ lub niewiast, owszem, „osobiste

6. Takie puszki z kartonu Sekretariat Gener. na żądanie wysyła.

7. Zob. o tych „zamierzeniach“ obszerniej w broszurze *Intencje Dzieła...*

8. Z uwzględnieniem punktu 6. z brosz. *Daj Mi... serce twoje*, str. 17.

poświęcenie się“ w naszych czasach jest w pierwszym rzędzie „dziełem mężczyzn“, str. 50—52. 10) „Osobiste poświęcenie się sprowadza szczególne łaski Boże“, str. 52—57. 11) „Przeszkody do uzyskania obietnic“, str. 58—62. 12) „Główna przeszkoda w szerzeniu tej praktyki i sposoby jej pokonania“ i „Wnioski“, str. 62—67.

Na tle zaś „Miesięcznych adnotacyj duchownych“ można i należałoby wygłosić jedną lub nawet **parę konfereencyj**, zachęciwszy uprzednio, by podczas niej wierni mieli te „adnotacje“ w ręku. Zwłaszcza inteligencję i młodzież szkolną można żywo tym „rachunkiem sumienia“ zainteresować ku niemałemu pożytkowi ich dusz.

Można by z powodzeniem i należałoby wygłosić następnie **dziesięć nauk** o dziesięciu obowiązkach wynikających z osobistego poświęcenia się Sercu Jezusowemu, a następnie **dwanaście nauk** o obietnicach tegoż Serca Bożego dla dusz osobiście Mu poświęconych. Do opracowania tych nauk mogą wiele pomóc m. in. dzieła: ks. Bainvel'a T. J., *Kult Serca Bożego*, stron 614, i ks. Vermeersch'a T. J., *Nabożeństwo do Najśw. Serca Jezusa*, stron 955, jak również *Memoariat Episkopatu polskiego do Papieża Klemensa XIII o czci Najśw. Serca Jezusowego*⁹.

Uwaga. Sekretariat Generalny uprzejmie prosi PT. Księży Kaznodziejów, aby swe nauki (pierwszo-piątkowe) związane z krzewieniem osobistego poświęcenia się Sercu Jezusowemu — o ile byłyby napisane in extenso lub w szkicach — byli łaskawi nadsyłać w zbiorach lub pojedynczo do Sekretariatu celem ich wydrukowania lub na razie powielania, gdyż ten temat jest obecnie bardzo aktualny i pożądany. Ze swej strony Sekretariat na życzenie PT. Księży z różnych diecezyj, którzy tą ideą zainteresowali się i już ją głoszą w swoich kościołach, wydaje — na powielaczu — „Przemówienie“ na każdy pierwszy piątek miesiąca uwzględniające tę ideę na tle historycznym. Nieco później zbiór tych przemówień będzie wydany także drukiem.

9. Wydał Gener. Sekretariat Dzieła osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu.

IV. O przeprowadzeniu aktu „Osobistego poświęcenia się“.

Zasadniczo akt „Osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu“ winien odbyć się w pierwszy piątek miesiąca, jak mówi o tym św. Małgorzata Maria, i dokonuje się go prywatnie, lecz gdzie wielu na raz zapoczątkowuje to Dzieło w jakim kościele, tedy można ten akt przeprowadzić w każdym innym dniu uroczystym i wspólnie. Jeśli to przypadnie w pierwszy piątek miesiąca, sposób przeprowadzenia tego aktu wiernych jest następujący: we czwartek przed wspomnianym piątkiem należy urządzić tzw. „**Godzinę św.**“, w której ci, którzy się poświęcą, już z obowiązku winni brać udział, a po niej zachęcić ich, aby w skupieniu i z jeszcze większą, niż w poprzednich dniach żarliwością ducha przygotowali się do przyjęcia w Komunii św. Serca Bożego nazajutrz, by Je mogli uroczyście wprowadzić niejako na tron w swoje serca. W razie potrzeby, o ile można, niech będzie więcej kapłanów do słuchania spowiedzi w tym dniu i w następnym.

W pierwszy piątek przed nabożeństwem — o czym trzeba uprzedzić wiernych — poświęca się wizerunki Serca z „Aktem poświęcenia się“ (szakplerzyki). Mszę św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu wypada odprawić uroczystiej, niż zwykle, śpiewaną (z chórem), z odpowiednią nauką przed Credo, na temat obietnic Serca Jezusowego dla osób, które Jemu poświęconych. W tym przemówieniu dobrze też będzie podkreślić na tle Ostatniej Wieczerzy dwa zasadnicze pierwiastki ewangeliczne — jako odpowiedniki wieczernikowych uczuć Serca Zbawiciela — jakie winny zawsze nas przejmować przed Komunią św., a mianowicie, **pragnienie** przyjęcia tegoż Eucharystycznego Serca Jezusowego (*Pożądaniem pożądałem...*) i **miłość** wzajemną dla Niego (*Umiłowaawszy swoich... do końca ich umiłował...*). A następnie

przypomnieć, by wierni po przyjęciu Pana Jezusa wyraziwszy (bez książeczek) swe dla Jego Serca uwielbienie, miłość i dziękczynienie **swymi słowami** z głębi duszy wydobytymi, poświęcili się temuż Sercu, gdyż „Akt osobistego poświęcenia się“ będzie odmówiony później i wspólnie. By nie odrywać komunikujących się od właściwej treści ich myśli, podczas trwania Komunii św. **organ** cicho przygrywa (bez śpiewu) dwie melodie: „U drzwi Twoich“ i „Jezusa ukrytego...“ celem wytworzenia odpowiedniego nastroju wewnętrznego podczas tych wzniosłych chwil w kościele.

Po Mszy św. i po Litanii do Serca Jezusowego kapłan przy ołtarzu odwróciwszy się do wiernych — względnie inny kapłan z ambony — i uprzedziwszy ich o tym, odczytuje „Akt osobistego poświęcenia się“ po kilka słów, a **wierni głośno powtarzają** je za nim. (Trzeba doradzić wiernym, by zawczasu zaopatrzyli się w tekst tego „Aktu“ i teraz mieli go przed oczami). Po wymówieniu „Ja“ robi pauzę i informuje: „niech teraz każdy i każda po cichu wymieni swe imię“. Po odmówieniu „Aktu“ kapłan w nieco wyższym tonie intonuje bardzo odpowiednią na ten moment pieśń „Pobłogosław Jezu drogi...“¹⁰ Po uroczystym odśpiewaniu stojąc wszystkich jej czterech strof następuje „Tantum ergo“ i błogosławieństwo. Gdy Najśw. Sakrament już będzie schowany, trzeba przypomnieć wiernym, że właśnie teraz mają składać „Dowody“ poświęcenia się, tj. kartki, do przeznaczonej specjalnie na ten cel puszkę, a przy stoliku Dzieła (na ręce pań) — wypełnione „Karty wpisowe“ (mian. broszurki pt. *Trwajcież w Mojej miłości*) celem uzyskania podpisów Ks. Moderatora i Sekretarza Dzieła, z pieczęcią, po które później zgłoszą się do tegoż stolika. Po czym intonuje się pieśń: „Kochajmy Pana...“, podczas której wierni składają do puszkę swe już przygotowane „Dowody“.

10. Wskazaniem jest, by tę pieśń wszyscy śpiewali z wielką żarliwością. Sekretariat Dzieła wydał jej tekst na osobnych kartkach.

Jeszcze uroczyściej odbywa się „Akt osobistego poświęcenia się” **podczas rekolekcji lub misyj**, zwłaszcza tzw. „**intronizacyjnych**” (gdyż osobiste poświęcenie się dusz Sercu Jezusowemu przygotowuje wiernych do uroczystej Intronizacji tegoż Serca w narodzie). Jeśli misje rozpoczynają się w sobotę, tedy „Akt osobistego poświęcenia się” dokonuje się **stanami**, z dostosowanymi do nich przemówieniami: dla dzieci już we wtorek, (po ich spowiedzi w poniedziałek), dla panien w środę (po ich spowiedzi w poprzednim dniu), dla mężatek i starszych niewiast w ogóle — we czwartek, dla młodzieży męskiej — w piątek, dla mężczyzn — w sobotę (ze spowiedzią każdego stanu zawsze w dniu poprzednim); wreszcie w niedzielę wszyscy wspólnie i solennie, łącznie z dziećmi, ten „Akt” ponawiają po generalnej Komunii św. Przy czym każdy stan po swym poświęceniu się przystępuje do Komunii św. i odnawia swój „Akt” razem z innymi przez całe misje. W ten sposób z każdym dniem wzrasta liczba komunikujących (wszczepianie praktyki częstszej Komunii św...) i wprawiających się do codziennego już „obowiązku” odmawiania tegoż „Aktu”, aż w ostatni dzień misyj wypadnie to najuroczyściej.

Takie przeprowadzenie „Aktu osobistego poświęcenia się” pozostawia, jak to okazała praktyka, bardzo podniosłe wrażenie u wiernych i ożywia całą parafię nowym duchem gorliwości.

Uwaga. W następne pierwsze piątki miesiąca z racji odnowienia osobistego poświęcenia się wiernych Sercu Jezusowemu, „Akt” tego poświęcenia się może być odczytany przez kapłana po Litanii do Serca Jezusowego. Pieśń zaś „Błogosław Jezu drogi” wskazanym będzie odśpiewać po błogosławieństwie Najśw. Sakramentem.

V. O utworzeniu Sekretariatu Działa.

Po misjach czy rekolekcjach, względnie w niedzielę po pierwszym piątku miesiąca po nieszpórach, należy wybrać z puszki złożone tam „Dowody osobistego poświęcenia się”

i spośród nich osobno zebrać „Dowody“ mężczyzn. Sześciu z nich dobranych, poważnych i gorliwych poprosić, by zechcieli należeć do Sekretariatu i podjęli się w nim pięknej pracy dla chwały Serca Bożego. Można specjalnie kogoś z bardziej odpowiednich mężczyzn zachęcić do osobistego poświęcenia się i złożenia „Dowodu“ i tą drogą przygotować kandydata do Sekretariatu. Po takim przygotowaniu się, do wszystkich mężczyzn, którzy złożyli „Dowody“ (a także i tych, którzy ich nie złożyli jeszcze, a są odpowiedni) Ks. Proboszcz — albo lepiej ktoś z mężczyzn poważanych a nawet całe ich grono, po porozumieniu się z Ks. Proboszczem — rozsyła imienne zaproszenia na „pierwszą konferencję organizacyjną Dzieła“, by podczas niej już formalnie przeprowadzić wybory sześciu upatrzonych — ewentualnie innych — osób do Sekretariatu¹¹. **Porządek** tej konferencji, którą najlepiej odbyć gdzieś przy kościele, mógłby być taki:

- 1) Modlitwa do Ducha św. i zagajenie konferencji przez Ks. Proboszcza — względnie przez kogo innego — ze wskazaniem jej celu.
- 2) Wybór przewodniczącego i sekretarza konferencji.
- 3) Konferencja właściwa Ks. Proboszcza o potrzebie utrwalenia Dzieła w parafii i o jego krzewieniu, choćby na podstawie niniejszej broszurki.
- 4) Wybór sześciu członków do Sekretariatu.
- 5) Odczytanie z Ewangelii: Łk 10, ww. 1—24 z dodaniem Mt 11, ww. 28—30.
- 6) Ustalenie dnia na „miesięczną konferencję Dzieła“.
- 7) Wolne wnioski i modlitwa końcowa.

Po tej organizacyjnej konferencji Dzieła wybrani do Sekretariatu mężczyźni osobno się jeszcze zbiorą — najlepiej w zakrystii — celem zachęcenia się do wielkiej pracy. A pierwszą ich troską będzie zdobywanie jak najwięcej członków dla Dzieła, głównie wśród mężczyzn. W tym celu całą parafię podzielią na sześć rejonów według miejscowości lub ulic i ustalą, kto jaki rejon obejmie za teren swego aposto-

11. Do Sekretariatu Diecezjalnego wybiera się dwunastu.



stwa. Jednocześnie uświadomią to sobie i w sercach swych rozniecą pragnienie, by stać się odtąd prawą ręką swego duszpasterza, by z parafii przez praktykę „Osobistego poświęcenia się” Sercu Bożemu uczynić jakby oazę pierwszych chrześcijan lub miłą „Betanię” dla Serca Jezusowego, które obecnie jest tak strasznie obrażane przez ludzkość. Dlatego w końcu udadzą się przed Najśw. Sakrament i w tej intencji gorąco się pomodlą. Miejscowy zaś Ks. Proboszcz po takim ukonstytuowaniu się Sekretariatu Dzieła, wysyła do swego Biskupa-Ordynariusza pismo z prośbą o kanoniczną erekcję Dzieła¹².

VI. O miesięcznych konferencjach Dzieła.

Co miesiąc we czwartek, piątek lub sobotę, a najpóźniej w niedzielę przed pierwszym piątkiem miesiąca, w s z y s c y m ęż c z y ż n i o s o b i ś c i e poświęceni Sercu Bożemu zbierają się w sali parafialnej, względnie do innego lokalu przy kościele, na „miesięczną konferencję Dzieła”. (Niewiasty korzystają na razie tylko z nauk pierwszo-piątkowych w kościele). **Porządek** tej konferencji jest następujący:

1) Modlitwa (jest ustalona) i odczytanie sprawozdania (tak nazywamy protokół) z poprzedniej konferencji.

2) Przeczytanie rozdziału Pisma św. i podzielenie się zebranych uderzającymi w tymże rozdziale myślami.

3) Właściwa „konferencja” (od której nazwa zebrania), czyli odczyt na temat „Osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu”.

4) Złożenie do puszek nowych „Dowodów” lub ofiary „złotego” oraz omówienie wzmożenia apostołstwa idei.

5) Z działalności Sekretariatu i sprawy bieżące, zwłaszcza uświetnienie zbliżającego się pierwszego piątku miesiąca.

6) Wolne wnioski i modlitwa końcowa.

12. Sekretariat Gener. chętnie służy gotowym formularzem do podpisania.

Uwagi. 1) Modlitwę odmawia Ks. Moderator Działu, w jego zaś nieobecności Sekretarz Działu. Jego zastępca odczytuje sprawozdanie, po czym odnotowuje listę obecnych i pisze sprawozdanie z przebiegu odbywającej się konferencji, które to sprawozdanie wpisuje do tzw. „Księgi sprawozdań z miesięcznych konferencji Działu ops. NSJ.“, lecz dopiero po przyjęciu go na konferencji następnej i po ewentualnych poprawkach.

2) Pismo św. odczytuje, bądź Sekretarz Działu, bądź każdy z członków Sekretariatu czy Działu po kolei. Sekretariat Generalny służy wykazem wybranych w tym celu rozdziałów, lecz można dobrać je dowolnie.

3) Zasadniczo właściwą konferencję wygłaszają lub odczytują wybrani spośród członków Sekretariatu zdolniejsze jednostki; można jednak niekiedy poprosić o nią Ks. Moderatora. Ewentualnie zamiast konferencji głoszonej może być 10—15 minutowe czytanie z broszury: *Osobiste poświęcenie się Najśw. Sercu Jezusowemu* z dyskusją nad przeczytanym materiałem.

4) Z puszką z zasady zawsze i wszystkich obecnych ma obchodzić skarbnik. Głównie o to chodzi, by każdy członek Działu w ciągu miesiąca zdobył bodaj dwóch nowych członków, ewentualnie członkiń, dla Działu i przyniósłszy ich „Dowody“ złożył je do puszek niejako przy świadkach, że spełnił swój obowiązek. (Jeśliby kto własny „Dowód“ pragnął sam złożyć w kościele, tedy na konferencji wrzuca się kartkę z imieniem i nazwiskiem pozyskanej dla Działu osoby i z podpisem składającego kartkę członka). Kto tego nie dokona składa „symbol“ Dowodu, mianowicie — złotego, jako okup.

5) Na każdej konferencji Sekretarz zdaje sprawę, czego Sekretariat dokonał od ostatniej konferencji, co jest do zrobienia i jakby jeszcze więcej uświetnić zbliżające się nabożeństwo pierwszo-piątkowe.

VII. O obowiązkach członków należących do Sekretariatu.

Prócz obowiązków wynikających z osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu, członkowie mają nadto uwzględniać następujące:

1. W związku z pierwszym piątkiem miesiąca: 1) poprosić Ks. Moderatora o łaskawe wygłoszenie w ten dzień nauki na temat „Osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu“, o odprawienie Mszy św. w intencjach Działu,

jak na afiszu, oraz o wyznaczenie specjalnej i dogodnej godziny we czwartek na spowiedź mężczyzn i młodzieży męskiej (dla innych w dni poprzednie). 2) Przypomnieć pisemnie czy ustnie wszystkim członkom Sekretariatu i Działa, nieobecnym na ostatniej konferencji, o Mszy św., o obowiązku przystąpienia do wspólnej Komunii św. jak również poinformować tychże nieobecnych o przebiegu i treści ostatniej konferencji oraz podać wyznaczoną godzinę na spowiedź. 3) Umieścić w kościele — po porozumieniu się z Ks. Proboszczem — wieczorem we czwartek puszkę zapieczętowaną z napisem „Złóż tu Dowód osobistego poświęcenia się Najśw. Sercu Jezusowemu“ i zabrać ją do Sekretariatu w niedzielę po nieszpórach. Tam ją rozpieczętowaawszy Sekretarz zabiera „Dowody“, by je odesłać do Krakowa do Sekretariatu Generalnego, ul. św. Anny 11, po ewentualnym wciągnięciu ich do „Księgi osobiście poświęconych Najśw. Sercu Jezusowemu“, o ile taka jest już na miejscu. Skarbnik zaś bierze złożone tam — jeśli są — ofiary, by je wpisać do „Księgi kasowej“, którą prowadzi, lub przekaze je Ks. Moderatorowi na inny cel, jeżeli on tak zarządzi¹³. 4) W porozumieniu się z Ks. Moderatorem przed niedzielą poprzedzającą pierwszy piątek miesiąca należy wywiesić afisz o Mszy św. 5) Zorganizować przed kościołem stolik, tj. poprosić do niego zaufane, dobrane i poważane panie — raczej dwie, niż jedną ze względu na to, że jednej byłoby za ciężko, gdy wielu ludzi na raz otoczy stolik, jak to często bywa — by przy nim w niedzielę przed pierwszym piątkiem, jak i w sam pierwszy piątek, sprzedawały wydawnictwa Sekretariatu¹⁴. 6) Po nabożeństwie wraz z paniami przy stoliku skarbnik oblicza osobno złożone przez wiernych ofiary, a osobno na-

13. Księgę kasową jak i księgę sprawozdań Sekretariat miejscowy sam zaprowadza. „Księgę osobiście poświęconych...“ przysyła Sekretariat Gener.

14. Wszędzie panie czynią to bezinteresownie. Sekretariat ma osobną dla nich instrukcję.

leżność za sprzedane druki według ich wykazu i podejmuje je do kasy za pokwitowaniem. Panie też ze swej strony wraz z skarbnikiem podpisują ustalony formularz głoszący, ile było zebranych ofiar¹⁵. 7) Sprawdzić „Dowody“ oraz opatrzyć podpisami Ks. Moderatora i Sekretarza „Karty wpisowe“, złożone w tym celu przez wiernych przy stoliku, by je przekazać do zwrotu. 8) By wszystko powyższe było należycie omówione i załatwione, członkowie Sekretariatu co miesiąc zbiorą się na osobną konferencję, podczas której przygotowują się również do miesięcznej konferencji Działa.

Uwaga. Ofiarę na pierwszo-piątkową Mszę św. składa się z góry na miesiąc po każdym pierwszym piątku miesiąca. Mianowicie wszystkie zebrane przy stoliku ofiary na taką z racji pierwszo-piątkowej Mszy św. Sekretarz Działa sam lub w asystencji kogoś z Sekretariatu przedkłada — wraz z wyżej wspomnianym formularzem — Ks. Moderatorowi a on według swego uznania bierze część z nich na Mszę św., a resztę przekazuje Kasie Sekretariatu „na szerzenie kultu Serca Jezusowego w naszej Ojczyźnie“, a przede wszystkim we własnej parafii. Ofiarę na pierwszą Mszę św. nowo utworzony Sekretariat tylko na ten jeden raz zbiera prywatnie.

2. Przed każdą „miesięczną konferencją Działa“ członkowie Sekretariatu mają należycie się do niej przygotować, a więc trzeba mieć: 1) Modlitwy odmawiane przed i po konferencji w dostatecznej ilości egzemplarzy. 2) Treściwe i pięknie ułożone sprawozdanie z poprzedniej konferencji. 3) Odpowiednio dobrany i już przestudiowany przez referenta rozdział Pisma św. z komentarzem. 4) Dobrze opracowaną „konferencję“ albo zawczasu przestudiowany punkt z broszury pt. *Osobiste poświęcenie się Najśw. Sercu Jezusowemu* na czas 15 minut. 5) Puskę i 6) Obmyślane ewentualnie projekty mające na celu dobro Działa.

3. Dla owocniejszego apostołowania idei osobistego poświęcenia się wypada, aby każdy z członków Sekretariatu:

15. Nigdy nie jest wskazane łączyć stół „Działa“ z innym stołem, tym mniej wypada obciążać tą sprawą kiosk kościelny, chyba tylko w dni powszednie sprzedaż wydawnictw.

- 1) Doskonale sam był obeznany z wszystkimi wydawnictwami Działa, tym bardziej, że są one na razie nie liczne.
- 2) Aby był czytany w dziedzinie kultu Serca Jezusowego w ogóle. Bardzo jest wskazane, aby w miarę możliwości przestudiował książki podane w broszurze: *Osobiste poświęcenie się...* na str. 58 i nast. w nocy 193.
- 3) Aby miał u siebie nieco egzemplarzy z wydawnictw Działa, by je przy sposobności pokazywał lub sprzedawał, względnie wypożyczał innym do przeczytania, byle zwracane były nie zniszczone.
- 4) Aby w niedzielę lub święto — jeśli czas pozwoli, również i w inne dni — poświęcał bodaj parę godzin czasu na apostolstwo idei po domach.

4. **Utrzymywać kontakt z Głównym Sekretariatem Działa**, wysyłając mu sprawozdania z prac Sekretariatu miejscowego, z pierwszych piątków miesiąca i z rozwoju Działa na miejscu, a to: przez trzy pierwsze miesiące — co miesiąc, potem co trzy miesiące przez rok, wreszcie stale co pół roku. Następnie sprowadzając wydawnictwa Działa w komis¹⁶, informując się itp.

VIII. O przygotowaniu się do Intronizacji Serca Jezusowego w Polsce.

Uwzględniwszy wzniosłą i bardzo aktualną treść ideologii osobistego poświęcenia się; uwzględniwszy fakt, że ta idea niezwykle pociąga ogół wiernych i wszystkich poważnie myślących; uwzględniwszy wreszcie — co już doświadczenie wykazało — że Sekretariaty Działa raz zorganizowane mogą łatwo i pięknie się rozwijać i faktycznie mogą spełnić swą wielką rolę, bardzo pożądanym jest, by wszędzie głoszone i zapoczątkowywano „Osobiste poświęcenie się Najśw. Sercu Jezusowemu“ i tworzone Sekretariaty tego

16. Sekretariat Główny udziela zniżki 20% na rzecz innych Sekretariatów.

Dzieła. Tym bardziej i tym rychlej należałoby to uczynić, że Najczcigodniejszy nasz Episkopat polski na swej konferencji kwietniowej w 1947 r. w Gnieźnie uchwalił poświęcić uroczystie cały nasz naród Najśw. Sercu Jezusowemu, a jako przygotowanie się do tego tenże Episkopat na następnej konferencji we wrześniu tegoż r. na Jasnej Górze zalecił szerzyć praktykę „Osobistego poświęcenia się“ Sercu Jezusowemu. Intronizacja bowiem Serca Jezusowego w narodzie powinna mieć podstawę w wewnętrznym nastawieniu dusz.

Bogu dzięki, że możemy uważać za przygotowanych do tego bodaj około miliona osób należących do „Apostolstwa Modlitwy“¹⁷ i około 160.000 osób należących do „Straży Honorowej Najśw. Serca Jezusowego“. Lecz gdzież jest olbrzymia reszta naszych Rodaków i Rodaczek? Otóż ogromnie na czasie szerzyć wszędzie i najgorliwiej „Osobiste poświęcenie się“ jako **odpowiednie przygotowanie się** do uroczystej Intronizacji tegoż Serca w narodzie. Lecz najpomysłniej da się to przeprowadzić wtedy, gdy będą również powstawać i działać Sekretariaty. Dzieło osobistego poświęcenia się jest przeznaczone na bardzo szerokie zastosowanie. Ma ono pociągnąć i skupić masy, a tego nie da się osiągnąć, jeśli tegoż Dzieła stale i gorliwie nie będzie ożywiać i rozwijał sprawnie działający organizm Sekretariatów. Oby nikt z mężczyzn nie uchylał się od tego tak bardzo ważkiego obowiązku, jakim jest przynależność do Dzieła i ideowa dla niego praca przy Sekretariatach. Od spełnienia tego obowiązku przez ogół mężczyzn zależy przyszłość naszej Ojczyzny!

„Wszystko dla Ciebie, Najśw. Serce Jezusa“!

17. Przy „Ogniskach“ przed r. 1940 było właściwie 400.000, lecz tyleż a może i więcej należało do „Apostolstwa Modlitwy“ luźnie.

SPIS RZECZY.

	str.
Wstęp	3
I. O Sekretariatach Dzieła	4
II. O sposobie zapoczątkowania Dzieła	5
III. O tematach przemówień o Dziele	8
IV. O przeprowadzeniu aktu „Osobistego poświęcenia się“	10
V. O utworzeniu Sekretariatu Dzieła	12
VI. O miesięcznych konferencjach Dzieła	14
VII. O obowiązkach członków należących do Sekretariatu	15
VIII. O przygotowaniu się do Intronizacji Serca Jezusowego w Polsce	18



Biblioteka Narodowa
Warszawa



30001025853450

GENERALNY SEKRETARIAT DZIEŁA OSOBISTEGO POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚW. SERCU JEZUSOWEMU PRZY KOLEGIACIE ŚW. ANNY W KRAKOWIE

poleca następujące swe wydawnictwa:

1. **Osobiste poświęcenie się Najśw. Sercu Jezusowemu**, broszura najwięcej mówiąca o tej praktyce.

2. **Memoriał Episkopatu Polskiego do Papieża Kłemensa XIII o czci Najśw. Serca Jezusowego**, bardzo aktualna broszura, uzasadniająca zapowiedzianą przez nasz Episkopat Intronizację Serca Bożego w Polsce.

3. **Intencje Dzieła osobistego poświęcenia się...**, broszura omawiająca szerokie i wzniosłe cele tej pobożnej praktyki.

4. **O krzewieniu Dzieła osobistego poświęcenia się...**, niniejsza broszura podająca sposób zapoczątkowania i rozwijania tego nowego Dzieła w parafii.

5. **Trwajcież w miłości Mojej**, czyli „Karta wpisowa do Dzieła osobistego poświęcenia się... oraz Miesięczne odnowienie tegoż poświęcenia się”.

6. **Daj Mi... serce twoje**, broszurka podająca w skrócie, co to jest osobiste poświęcenie się.

7. **Nowe Dzieło Najśw. Serca Jezusowego w Polsce**, krótka informacja o praktyce osobistego poświęcenia się.

8. **Akt osobistego poświęcenia się...** do codziennego odmawiania z wizerunkiem Serca do książeczki.

9. **Tenże Akt osobistego poświęcenia się** do noszenia na sobie (w celuloidowej oprawce).

10. **Miesięczne adnotacje duchowne**, kartka z codziennym rachunkiem sumienia na tle dziesięciu obowiązków wynikających z osobistego poświęcenia się...

11. **Wynagradzające intencje Dzieła...**, wykaz intencji na każdy miesiąc uwzględniający nasz kraj.

12. **Dowód osobistego poświęcenia się...**, kartka, na której wpisuje się nazwisko, imię, wiek, zawód, datę poświęcenia się, parafię, diecezję i prywatną intencję, jaka się wzbudza przy osobistym poświęceniu się Sercu Jezusowemu, celem uzyskania od Niego jakiej szczególnej łaski.

13. **Księga osobiście poświęconych Najśw. Sercu Jezusowemu**.

14. **Specjalne afisze o I-piątkowej Mszy św według intencji Dzieła i in.**